

.....
díl šestý: Katarze
redakce Wolkráče #wp19 redakce w p
Zpravodaj Wolkrova Prostějova
2019

.....
díl šestý: Katarze
redakce Wolkráče #wp19 redakce w p
Zpravodaj Wolkrova Prostějova
2019

.....
díl šestý: Katarze
redakce Wolkráče #wp19 redakce w p
Zpravodaj Wolkrova Prostějova
2019

.....
díl šestý: Katarze
redakce Wolkráče #wp19 redakce w p
Zpravodaj Wolkrova Prostějova
2019

.....
díl šestý: Katarze
redakce Wolkráče #wp19 redakce w p
Zpravodaj Wolkrova Prostějova
2019

.....
díl šestý: Katarze
redakce Wolkráče #wp19 redakce w p
Zpravodaj Wolkrova Prostějova
2019

Ú v o d n í k

Nečum a napiš úvodník!

Dneska už se úvodníky nepišou, dneska se jim totiž říká editorially. A ani ty se vlastně už moc nepišou. Když se u nás začínaly v 19. století úvodníky psát, vypadaly jako taková programová prohlášení redakcí, vyjadřovaly se k emancipačním a obrozeneckým náladám, chtěly trochu vychovávat. Když se psaly úvodníky v 50. letech, často je nepsali sami redaktori, ale třeba tehdejší komunistický prezident Klement Gottwald. To všechno je naštěstí pryč. Ale asi se to stát muselo, abychom tu dneska byli my, tady a teď.

Úvodník (editorial) by měl vyjadřovat stanovisko listu, stanovisko redakce. Možná proto už se v českých periodikách tolik nevyskytují. Veřejně zaujmout postoj je totiž fuška, vyžaduje to kapku hrdinství v nás.

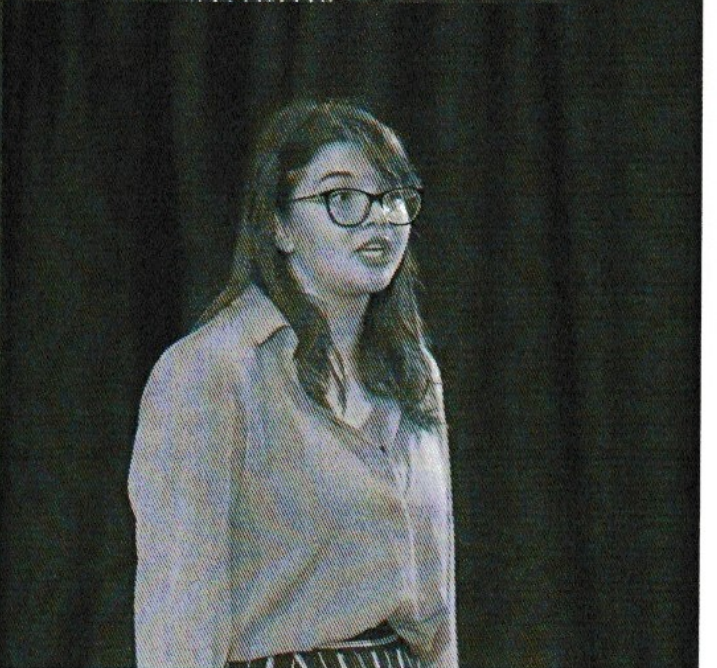
Z letošního Wolkráče mám ale pocit, že se nám povedlo se za leccos postavit. Hned v úterý pár z vás demonstrovalo na náměstí za demisi premiéra Andreje Babiše, na středečním rozboru přednesu poctil dvorní porotce Libor Vacek recitátory větou: „Je vidět, že vás zajímá svět a něco k

němu potřebujete říct.“

Včera Radovan Lipus na hodnocení divadel prohlásil: „Letošní rok je tu devět představení a přes jejich rozmanitost a formální problémy je radostná zpráva, že ani u jednoho z nich jsem neměl pocit, že aktéři prezentují něco, co je jim shůry nadiktováno.“ Doufáme, že pro náš zpravodaj – desáté představení tohoto festivalu – to platí také. Snažili jsme se svá stanoviska vyjadřovat po celou dobu co nejpravdivěji. Toto číslo je katarzní, očišťující, zastřešující, propojující, a tak na sebe všechny naše rubriky navazují první a poslední větou. Vytvořili jsme koloběh, ten se párkrát protočí a my se tu sejdem na Wolkerově Prostějově 2020.

Na závěr ještě poslední stanovisko, které se mi píše celkem snadno. Děkujeme. Děkujeme všem účastníkům, kteří tu strávili těch pár horkých dní, děkujeme všem lektorům seminářů, porotcům, uvaďčkám, a především všem organizátorům festivalu. Tato přehlídka by nebyla možná bez spolupráce mnoha lidí.

Marta Hermannová

Rozhovory s recit

1. kategorie

**Anna Kravchuk (Ludwik Thoma/
Jaroslav Homola: Dopisy poslance bavorského sněmu)**

Jak jsi na ten text přišla?
Původně mi ho přinesla paní učitelka. Už se mi líbí hrozně dlouho a konečně jsem se rozhodla ho dělat.

Jaká je podle tebe ta hlavní představitelka?

Je to taková drzá vesničanka, ale myslí to dobře. Je drzá, ale všechno, co říká, myslí z lásky.

Jak se ti dneska recitovalo?
Jo, fajn!

Alexander Koukol (Jiří Suchý: Nejsmutnější vánoce)

Proč sis svůj text vybral?
Já mám obecně Suchého rád, jeho humor se mi velmi zamlouvá. Vybíral jsem z několika textů – od Suchého, ale třeba i od Wernishe, ale tenhle nakonec vyhrál. Mně se tam strašně líbí, že ten úředník není podán jenom jako karikatura, ale má svou osobnost. Chtěl jsem předat lidem, že ačkoliv je postižený tou svou prací, je to pořád člověk.

Máš ve svém okolí lidi, kteří se mu podobají?

To si asi neuvědomuju, je to možné, ale teď si nikoho takového nevybavuji. Myslím, že ne.

Myslíš, že by se ti někdy mohlo povést zapomenout na Vánoce?

To asi těžko, když se na nás Vánoce valí už od začátku listopadu, všude jsou nějaké upoutávky. Spíš než o Vánoce samotné, jde o jejich poselství. Člověk žije v tak hektickém světě, jako ten František, že sice oslaví Vánoce, ale soustředí se na něco, co bude pak. Takže na to pravé, co pro nás všechny Vánoce jsou, bych určitě mohl zapomenout i já.

Ema Červenáková (Eva Enslerová/Bronislava Bartoňová: Vždyť to ani není člověk)

Tvůj text otevírá celkem ožehavé téma potratů. Bála jsi se toho, když ses pro ten text rozhodovala?
Nebála jsem se. Myslím, že je to celkem současné a aktuální téma. Na tom textu se mi líbí, že tam ukázané, jestli si ta holka to dítě nechá nebo ne. Je to o tom, že každý má svou volbu.

Umíš si sebe představit v situaci v rozhodování, jestli půjde na potrat?

Tu situaci si umím představit, protože to dělám vždycy. Snažím se představit si, jak se ti lidé cítí, dostat se jim do hlavy a pochopit je. Abych to zahrála co nejvíc přirozeně. Ale určitě bych to nechtěla začít.

A máš ty sama na potraty nějaký jasný názor?
Myslím si, že je to každého

volba. Ať si každý rozhodne, jestli si dítě nechá, nebo ne.

Tvoje recitace byla hodně na pomezí s monologem. Jak jsi tohle řešila?

Já jsem doufala, že to nějak projde a nikdo mi to nevyčte. Ale uvědomuju si, že je to hodně na pomezí, tak očekávám, že mi to porota bude říkat.

Ester Gracerová (Alex Epstein, Chezi Leskly/studentky Lauderových škol: Výbor izraelské poezie: S pomateností vonných bylin)

Z jaké doby jsou ti izraelské autoři?

Jsou to téměř současníci. Ty překlady vznikly na jednom semináři, kde se studentky naší školy těmi texty zabírali a napadlo je, že by je přeložily, protože se to běžně nedělá. Já jsem se dostala rovnou k českým verzím.

Ty sama se hebrejsky učíš?
Jojo, učím se ve škole. Ty básně jsou sice psané starší hebrejštinou, ale určitě jsem si ty překlady mohla porovnat. A taky jsem toho využila tak, že jsem v hebrejštině řekla název.

A uvažovala jsi i nad tím, že bys v hebrejštině recitovala?

Přemýšleli jsme o tom, jak

átory

do toho hebrejštinu víc dostat. Ale přišlo nám, že by to mohlo vypadat, že se chci předvést. Nenašli jsme žádný hlubší význam, který by tomu dával smysl.

Co se ti na těch textech nejvíc líbí?

Nejvíc se mi líbí to, že jsou to sice krátké básničky, ale každá je dokonale vypočítaná. My jsme je na jednom semináři rozebírali a jednou básničkou jsme se dokázali zabývat dvě hodiny a bavili o tom, co všechno znamená. V tom mi přijdou výjimečné.

Adéla Vašíčková (Petr Kolečko: Kauza Salome)

Jak tě napadlo vzít si text od Petra Kolečka?

Já jsem k tomu textu přišla náhodou, nebylo to kvůli autorovi. Ale ten text se mi líbil, protože je hodně barvitý, hodně mě baví. Petra Kolečka jsem poznala až spolu s tím textem a hrozně se mi líbí i jeho filmová tvorba. Tím spíš jsem si ten text zamilovala.

Co si myslíš o Salome?

Salome je taková pipka. Ale taky mě baví. Asi bych se s ní moc nebavila, kdybych ji ve skutečnosti potkala. Skoro v každé třídě někdo takový je. Brala jsem to jako srandu.

Jak se ti recitovalo?

Měla jsem pocit, že jsem málo rozmluvená. Ale jsem

tady hlavně proto, abych si to užila, nejela jsem sem kvůli soutěžení. Myslím, že to by si měl uvědomit každý, kdo tu je. Dělat to pro sebe, aby z toho měl hezký pocit. A já ho docela mám.

Veronika Bíbová (Ivan Wernisch: Líná kachna)

Recitovala jsi už někdy něco od Ivana Wernische?

Můj učitel Pavel Skála, říká, že to byl první text od Ivana Wernische, který jsem recitovala.

Co se ti na jeho textech líbí?

Pavel Skála, můj učitel, kterého mám moc ráda, říká, že máme víc knížek Wernische ve skříni a že jsem si je četla. Líbí se mi na nich, že mi doporučil právě on.

Taky jsi někdy jako Líná kachna?

Jsem. I s Pavlem Skálou.

Recitovala jsi úplně poslední. Jak se ti uzavíralo předhlídku?

Byla jsem nervózní, ale můj učitel Pavel Skála, kterého mám ráda, mi dodal odvalu tam jít.

Marta Hermannová

Co se řešilo na

Rozbor recitátorů

1. kategorie, pátek

„Nebudeme frustrovat mladé interprety, rozebereme si je do koleček.“

Aleš Vrzák

Vojtěch Ondra, František Nepil: Zmije

Je na tobě vidět talent a schopnost pracovat s textem. Perfektní střihy, dokážeš si skvěle poradit s divákem, máš výborný timing situací. Máš velký pozorovací talent. Vůbec ti nevyčítám, že začínáš na tomhle textu. Ale přesto: Proč zrovna František Nepil – humorných povídek na každodenní téma jsou stohy i pro tvou věkovou kategorii. Je to velká plocha textu, ale přitom to není žádná mega literatura, takže ke konci ztrácí text na intenzitě a zábavnosti. Interpretačně jsi na tomto textu ukázal mnoho věcí, dramaturgicky to žádný objev není. U interpretů mě zajímá i dramaturgie, co čtou, proč přede mě jdou zrovna s tímto textem.

Vojtěch Moulis, Allen Ginsberg: Kvílení

Nejsem si jistý, jestli sis nenadskočil nad svůj věk a schopnosti. Jako kdybys trénoval běh na 10 km, ale jako první běžel maraton. Autorů beat generation je mnoho, je mezi nimi velká rozmanitost. Například Ferlinghetti je mnohem jemnější a pro tvůj věk přístupnější. Promýšlíš si vazby uvnitř veršů, to je ale jiný styl. U Kvílení je to naplno a narovinu, celá obžaloba musí letět ve ve-

likém verši dopředu. Vnitřně vytváříš soustavy, které do tohoto žánru nepatří. Vzniká ti pak úplně jiné frázování, než o které si text říká. Já jsem nadšený, že jsi s tím přišel, že se tu ten text objevil. Ke Kvílení se musíš propracovat přes menší texty. Ty na něj ale máš, jen tě ještě čeká cesta.

Vladimíra Bezdíčková

Barbora Rokytová, Světlana Burianová: Zabouchla jsem se do tebe

Kladem je tvoje nasazení, snaha získat z textu maximum – krásná práce. Výslovnostní práce. Míra zřetelnosti je bezvadná. Problém je ten text. Chápu, že se člověk snaží najít to nejpřesnější vyjádření, které by odpovídalo jeho pocitu, ale na téma zamilovanosti existuje víc přesnějších, jemnějších, kvalitnějších textů. Tento nenabízí dostatečně kvalitní obrazy.

Karolína Novotná, Ivana Myšková: Nícení

Text je zajímavý, vrstevnatý. Kontakt s divákem je razantní, příjemný. Jednostejný přístup k přednesu co do emocí. Nuance emocí se v přednesu neprojeví. Stává se z toho vnější popis, pozorování. Na konci si říkám: co se jí teda vlastně stalo... Jako by postava nechápala, co už prožila. Text bych si vzala a po odstavcích šla po tom, co se v textu odehraje a co to v citu znamená pro mě, v mé bolesti, v mé úzkosti – zase jsem padla do se-

beoběti. Jsem šťastná, nebo nejsem? To pomůže k tomu, aby interpretace nezůstala v jedné rovině. Šla bych po emocích, slovesech, která jsou tam obsažena (houpání emocí). Potřebuju přesné vysvětlení toho, co prožitá epizoda s postavou udělala.

Hana Kofránková

Kateřina Žáková, A.S. Puškin/ Josef Hora: Taťanin dopis Oněginovi

Jsi k zulibání krásná, ale ten dopis je vášeň sama. Ta holka překročila všechna společenská tabu: ona píše první a ještě mu řekne tohle všechno. Vyká mu i tyká: „jsem tvá“. Myslím si, že to pro ni musí být větší dráma, překročila všechna společenská pravidla. Oněgin je v češtině k dispozici k několika překladech: Hora je nádhernej, ale existuje i moderní překlad od Milana Dvořáka. Mám z celého Oněgina nejradši moment, kdy ho Taťana odmítá: do té míry si váží svého prvního velkého citu, že jej přece nepromění v nějaké drobné flirty. Moc ti sluší ten dopis, ale neboj se do toho dát víc vášně.

Mariana Matějíčková, Jan Skácel: Uspávanka s jedno- nohem a stonožkou

Neboj se toho, že je to uspávanka. Je to básnička pro děti. Hodně jsi tam pauzovala, to rozhazuje rytmus uspávanky. Kdybys to tak říkala dítěti, začne se tě ptát, jak je to dál a neusne. Je to krásná hra s rýmem. „Co naděláš, je to tak.“ Nád-

ozboru recitátorů

herná je Uspávanka s Hokusajem – je to o situaci Skácela, když nesměl publikovat – povolí vám malovat, ale bez štětce. Musí to mít rytmus říkačky, pauzíruješ to nesmyslně a vymýšlíš jiné frázování.

Vít Roleček

Karel Smeykal, Martin Vopěnka: Pátý rozměr (úryvek)

Problém s monotónností textu. Jít do větší interpretace. Nebát se jít do šíleného člověka (zajímavé vlasy). Bylo nesmírně náročné usledovat, o co jde, byla to přednáška z fyziky, která nezačala a neskončila, nebyli jsme schopni vnořit se a najít podstatu problému. Vygradovat text. Cesta by byla přes lásku k fyzice. Máš vypravěčské schopnosti, schopnost zaujmout na jevišti.

Adéla Pazderová, Gad Elmaleh: Jak jsem začala kouřit

Kouříš? Chtěla bys přestat? Text je o tom, že jsi na to hrdá. Správně cítíš rovinu toho, že chceš kouřit. Ta láska je úplně stejná jako neláska ke kouření. Text je napsán opozitně a to je celý fór. Energie, kterou mají všichni lidé, kteří se snaží přestat kouřit, je ten truc. A stejná energie musí být v tobě. Ale závěr nevygradoval, žádný truc se nestal. Rekvizita není potřeba. Budu radši, když situaci vystavíš s publikem, než když mi předvedeš nazkoušenou scénku s kamarádem. Hodně mě baví tvůj alt, to je krásné, dobré, hlas je zvukový, nosný. Nejsem si jistý uměleckou hodnotou zvoleného textu.

Markéta Nosálová, Jacques Prévert: Ulice Rui de Buci dnes

Cos mi tím říkala? Nepodařilo se nám vykreslit vzpomínku na ulici. Celý se to promelodizovalo z verše do verše. Jako by to šlo okolo tebe. Nebyl v tom odstup, ale zavřenej skleník tvého vlastního sentimentu a prožitku. Potom se to spojí s výškou hlasu, začala jsi popírávat. Text je pro tebe evidentně hodně propracovaný, věděli jsme, že to žije, ale přes clonu sentimentu jsme nešli dovnitř. Otázkou je, jestli není dobré Préverta opustit, hledat jiné texty pro přednes, které budou lépe vyjadřovat to, co cítíš. Nech ten text jít, vyčerpá se, hledej nová témata.

David Jagřík, E. A. Poe: Havran

Mám pocit, že jsi našel jakýsi rytmus, který svým způsobem funguje, ale nese nám nic dál. Nevíme, co je tématem toho Havrana. Musíš nám ukázat hrozně velký citlivý kus sebe sama. Chci vidět boj s havranem, aby tam byl příběh. Aby se to nestalo jenom formálním hraním si na tragédii. Tím se nemusíš zabývat, pokud budeš vnitřně správně zmotivován. Je třeba do toho dostat tu základní věc, a to tebe. Potřebuju vidět, co je tvá ztráta, aby to bylo pravdivé, aby to nebylo recitování prázdných obrazů. Najednou tě z nějaké nepravdy usvědčí intonace. Patos je zdravá emoce, to ty potřebuješ k těm šíleným slovům. Jsou v tom nádherný emoce a ty je musíš zpřítomnit.

Eliška Karásková, Anatol Svahilec: Plodná jízda

Co to je? Slam? To tady nemá moc co dělat. Tvůj přidrzej postoj nás bavil, ale text je prostě blbej. Tvorba slamu je specifická a nevím, proč bys ji měla dělat ty. Extrémně se mi líbí, že jsi typka, borka, co přijde a začne sázet. Pojďme hledat texty, který to reflektují. Občas špatně vyslovuješ písmenka, "j" ve jsem se nikdy nečte, pokud to sloveso být je vysloveno v jiném než existenčním významu. Byl to zábavový přednes, ale ne umělecký. Myslím si, že bys měla dělat provokativní texty.

Jitka Hejlová, Vít Marušák,
Monika Němečková

Rozbor recitátorů 1. kategorie, sobota

"Uděláme party, abyste nebyli dehonestováni veřejně."

Radim Šíp

Anna Krauchuk, Ludwik Thoma: Dopisy poslance bavorského sněmu

Mám k tomu několik otázek. Proč jste si některé pasáže přeházela? Přišlo nám to pro poslech logičtěji seřazené, od obecného ke konkrétnímu. Výslovnostní nepřesnosti: [uš] vs. [už], [vládnutí] vs. [vladnutí], výslovnost slova [vládnút]. S textem už se ale dál pracovat nebude – derniéra. V prostřední části se prozrazuje, proč je žena nashťvaná. V textu jsem se nakonec ztratil, chyběla tam jasnější stavba, v centrální pasáži se to začalo slévat.

Možná už je to únavou materiálu, text recitujete dlouho. Umíte to i líp.

Ester Gracerová, Alex Epstein, Chezi Leskly: S poma-teností vonných bylin.

Bylo mi to sympatické, civilní - ta poezie by nic jiného nesnesla - ale zároveň „nev-
vděčný“. Nedá se s tím pracovat jinak, než jak jste to udělala vy. Překlad současné izraelské poezie z hebrejštiny pořízený na Hebrejském gymnáziu. Dobrý překlad - vynikající výběr lexika, dodržení specifických forem. Velké pozitivum. Výtky: u prvního příběhu, básně v próze, je obraz ženy, která vyhazuje do vzduchu básnické sbírky. Větu, která popisuje obraz jejich letu, jste rozparcelovala na malé kousky. Tím pádem se přestal kreslit daný obraz. Zároveň se na tuto pasáž strhla zbytečně velká pozornost a zastínila se pointa, která má následovat. Tato něžná báseň se tím rozpadla. Pak už to bylo precizní, zdatně jste udržovala verše, byť jsou technicky velmi náročné. Pauza za důvody „proč nemám rád poezii“ - to je malá technická záležitost, která by šla vylepšit. Maličkou chybičku jste udělala u „nožičky“ - neudržela jste veršový přesah. U nejdelší básně je zajímavá stavba. Práce s pauzami.

Natálie Bartošová, Jacques Prévert: Velké prádlo

Intenzity sdělení Prévert dosahuje prostým popisem, což vytváří atmosféru. Nehrajte tam tolik emocionální změny, necitujte se do postav, báseň to udělá za vás. Emocionálním vkladem rozbijete dějovou popisnost. V jeho textech je přítomné napětí, dynamika. Pokud tento klíč vytáhnete, báseň se rozpadne. U pasáže s „kočičkou“ není nutné měnit barvu hlasu. Udržte popis a změnami rytmu naznačte přechody - vytvoříte takové napětí, že my nebudeme moct ani dýchat. Zamyslel bych se

nad koncem básně: „ale vyčištěné střevíce se lesknout / je lepší probouzet závist než soucit“ - udělala jste z toho tři verše.

Ivana Lubinová

Petra Vališová, Leo Rosten: Pan Kaplan má stále třídu rád

Zůstala jste neutrální vypravěčkou, musíte si pojmenovat, jaký je váš postoj k nim: soucítíte se studenty, nebo vás rozčilují? Výpadek jste zvládla velmi dobře, dokázala jste naskočit zpět a nemělo to zásadní vliv na výsledek. Je sympatické, že jste to nevzdala a jela jste s plným nasazením dál. Občas děláte divné mezery, frázování. Musí se na to trochu nacvičit ucho a soustředit se na to.

Adéla Vašíčková, Petr Kolečko: Kauza Salome

Když jsem si text přečetla, řekla jsem si „ty vole“ a docela se bála, co přijde. Text na první dobrou vyzývá k tomu, abyste ho pojala tak, jak jste to udělala. Měl by být vtipný, ale nikdo se moc nesmál. Šla jste tam za postavu té krávy, nevyužila jste nadhled, který by k tomu vtip přinesl. Text je ale napsaný tak, že je těžké tam tuto rovinu najít. Text nabízí víc úskalí než prostoru k tomu, abyste se o něj mohla opřít. Proč jste si to vybrala - je to za postavu, je to monolog. Když hraje divadlo, jste na jevišti za postavu. Když recitujete, jste tam za vypravěče, který si může něco myslet. My jako posluchači očekáváme, že si vypravěč bude něco myslet. Máte schopnost vylézt na jeviště, jste suverénní a dokážete jej ovládnout. Ten text vám strašně nabančil. Příště si vyberte vypravěče v er-formě. To pomůže vyrobít odstup.

Vladimíra Bezdíčková

Anna Buřvalová, Ladislav Fuks: Stříbrná svatba

Váš výkon byl emočně velmi

vypjatý. Objevily se drobné technické nedostatky, nepřesné hranice slov, důraz nebyl na předložce. Text je hodně rozkouskovaný, od určitého momentu je to jenom vyprávění. Až na konci se dozvíme, že je pan Kraus statečný a vznešený. Postava musí být daleko propracovanější, musíte si ho velice přesně určit, aby vám nevyšel tak hystericky. Text vás žene několika proudy k děsivému konci, musíte si ty situace rozčlenit, určit odkud kam chcete jít. Moc pěkně seškrtaný text.

Veronika Bíbová, Ivan Wernisch: Líná kachna

Text je hra, od půlky jsme vaši hru pochopili a šli jsme s vámi. Když si rozdělíte vrstvy líné kachny a ostatních kachen, změní se vám tempo. S každou větou je možné pracovat dynamicky, rozebrat ji. Ta hra zůstává na půl cesty, tímhle by se posunula. Líná kachna se nám zdála jasnější. Můžete využít i drobností jako závorek, které mohou být pokaždé jiné.

Magdalena Lebedová, Ludvík Aškenazy: Vajíčko

Váš projev je sympatický, plný lehkosti. Máte text přesně rozčleněný, charaktery dobře vystavené. Může ale text dnes dolehnout? Fungují oslovení typu *dacan*? Zlomový moment války zůstal v celkové struktuře upozaděný, bylo by dobré mu dodat důraz, ale věcně. V osloveních na konci může být něha. Důraz na předložku, prosím.

Eliška Gregorová, Toni Morrison/ Michael Žantovský: Velmi modré oči

Potřebovala bych přesněji vědět, jaký je váš vztah k jednotlivým postavám, jaké je pro vás téma. Když si ujasníte jednotlivé situace, pomůže vám to v tempu. K různým situacím zvolte různé přístupy, aby nás příběh houpal a přitahoval. Jde o více než se v textu píše, o lidskou povahu, výřez světa a společnos-

ti. Všechno bych to z textu chtěla vědět. Drobné technické nedostatky, slité hranice slov, důraz na předložku.

Aleš Vrzák

Ondřej Vlachý, Jan Pelc: A bude hůř

Textu byl hrozně malý kousek, co na tom chceš ukázat? Kniha je dobrá, slušela by ti větší část, text má spoustu témat k zúročení. Tohle je nakouknutí a čau! Ty jsi přišel a než jsem si přeložil nápis na tvém tričku, tak ses uklonil a šel pryč. Minutová báseň by ti dala víc.

František Weiss, Ivan Wernisch: Odněkud někam

Podcenil jsi to. Wernisch je hravý, proč nejsi hravý ty? Proč nevystavuješ jednotlivé obrazy? Chce to větší představitelství. Může to být neuvěřitelně vtipný text, nemyslím si, že jsi to dotáhl. Text nese tolik dílčích vtipů, dá se na něm uhrát veliké divadlo, i když má jen sedmáct veršů. Měl by ses více věnovat stavbě, posunu jednotlivých situací.

Alexander Koukol, Jiří Suchý: Nejsmutnější Vánoce

Celkový výkon je velmi dobrý, má to skvělý start, možnosti zajímavého vtipu, sebeschopení, budování postavy. V poslední etapě tomu dojde dech. Je to nastavovaná kaše, která není dobře ukončená, to je klasický problém se Suchého texty. Když nijak nepropracuješ rytmus, nezměníš ho, začneme ztrácet pozornost. Změna rytmu a tempa by se měla projevit i v energii gest a tváře. Proveď něco s měkkými sykavkami. Míra zábavy, kterou umíš udělat, zvláště tímto způsobem, to je dar, není to běžná záležitost postavit s takovou lehkostí burianovskou figurou.

Monika Mastná, Woody Allen/ Dana Hábová: Odmítnutí

Do Allena se ti dostala hanáctina, vytváří to komickou strukturu. Pro mě je otázkou, jak vytvořit základní koncepci, nakolik kopírovat Allena a na kolik si vzít textovou materii a vytvořit si to po svém. Text je to dobrý, krásná povídka. Slušela by tomu absurdita. Máš technické problémy s výslovností, hapruje ti hláska l, měla bys být preciznější. Výkon pro mě patřil mezi to lepší - dramaturgicky, tvou energií a tím, co jsi tam dokázala udělat. To finální proroctví je něco, na co se znova podívej a soustřeď. Nese to skvělý vtip a já bych to podpořil. Expresivita by víc rozbarvila dialogy.

Vít Roleček

Tomáš Kusák, Jurij Vynnyčuk: Vždy připraven

Zajímavý výkon. Nebyl strhující, ale rozhodně velmi zapamatovatelný. Výběr textu mi přijde chytrý, patří sem. Je to velmi rozmyšlené, ale máš strach experimentovat. Prospěl by tomu mnohem větší klid, usebranost, navázaní kontaktu s divákem. Přišlo mi, že to zbytečně tlačíš, máš na to udělat to velmi uvolněně. Shodli jsme se na tom, že přízvuk je zbytečný, bohatě postačí rusismy, které v textu jsou. Neudržíš přízvuky po celou dobu. K celému textu bych od začátku přistupoval s lepší kompozicí. Neříkej to jako bys to četl, ale vyprávěj příběh. Spadneš do intonační roviny a nekomunikuješ se mnou. Jak nevyšla expozice, nevyšlo finále. Stačí to celé zjednodušit, trochu víc rozpustit. Dostaň do toho nadhled.

Ema Červenáková, Eva Enslerová/Bronislava Bartoňová: Vždyť to ani není člověk

Líbí se mi tvoje energie. Ne přijde mi šťastně zvolená k tomuhle textu. Přebásnila jsi to, vymýšlela sis a přidávala. Ta báseň přestala být o zrození a začala být o tobě. Umíš se do věcí vžít, ale je

třeba to zpracovat, podívat se, co je doopravdy v textu. Takhle to byl poněkud hysterický výstup šílené holky. Dodej nějakou tvou jemnost. Přemýšlel jsem nad jiným texty, například Marina Cvětajeva, ta by ti velmi slušela. Hledej jiná témata. Celé to musí být pravdivější, niternější. Výslovnost. Pracuj s veršem, zaměř se na zvukovou stopu, nepodceň písmenka, hlásky ti hodně pomůžou. Objevují se ti tam parazitní slova. Na konci jsi neudělala tečku. Nedointerpretovala jsi to. Kdyby jsi to zahrála, byl by to špatný herecký výkon.

Anna Kubíková, Jan Skácel: Malá recenze na konec světa

Je to přece celé fór! Brutální! Odříkala jsi to, neneslo to myšlenku, celé se to hnulo do nějakého bezčasu. Bylo to jako tragédie. Kde je živost, existence? Přistupoval bych k tomu z druhého konce. Přijít za lidma, začít s náma mluvit. Začít vykládat myšlenky. Zklidnit se a zkontaktovat. My jsme byli za stěnou a zdaleka jsme něco slyšeli. Pracovat s hlasem, aby to nebylo monotónní. Projev je pro mě velmi sympatický, ale asi se nad textem nudíš a na tom výsledku je to znát. Vědomě si s tím začni hrát.

Kateřina Prášilová, Monika Němečková a Jitka Hejlová

Lidé ve stínu

Tato přehlídka by nebyla možná bez spolupráce mnoha lidí. Mnohých z nich si ani nevšimnete, přestože je jejich práce pro hladký chod zásadní. Právě těmto lidem věnujeme tuto rubriku. Každý den vám přineseme jeden rozhovor s jedním z „lidí ve stínu“ a tím trochu odkryjeme další roušku tajemství Wolkrůva Prostějova.

Na závěr přehlídky i této rubriky vám přináším rozhovor s člověkem, který sice není úplně ve stínu, ale přesto zůstává jeho tvář po většinu přehlídky skryta. Skryta za objektivem fotoaparátu. Na samý závěr festivalu vám tedy přináším rozhovor s naším fotografem Markem Gerhardem.

Na Wolkrově Prostějově fotíš druhým rokem. Jak jsi se k tomu dostal?

K Wolkráči jsem se dostal přes Pavlu Vaškovou, se kterou se znám ještě z dob Prostějovského deníku. Moje fotky z reportáží se jí líbily a když s tím Bob (bývalý fotograf WP) seknul, tak mě oslovila.

Co byl hlavní důvod, který tě přiměl kývnout?

Mě baví fotit reportáže,

navíc je Wolkrův Prostějov prestižní akce. Je pro mě čest něco takového fotit.

Na jaký typ focení se specializuješ?

Nejvíc právě na reportáže, ty mě baví nejvíc. Dřív jsem fotil i koncerty, ale ty jsem omezil. Spíše fotím do novin a deníků.

Co je pro tebe, jako pro fotografa, v rámci WP nejnáročnější?

Být všude ve správný čas. To není vždy úplně jednoduché. Zároveň se snažím být při focení nenápadný, moc nerušit, což bohužel není vždy možné.

Je to pro tebe i časový problém? Mám tím na mysli všechno nafotit, upravit, včas poslat.

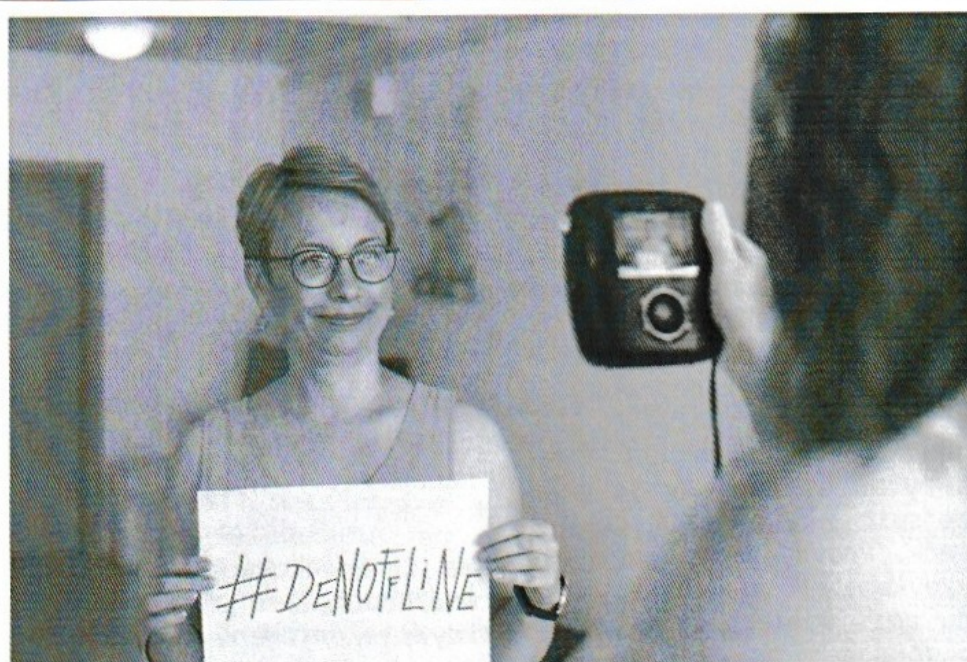
Nijak zásadní. Samozřejmě to není úplně příjemné a pohodové, ale daří se mi jít spát do půlnoci. Semináře se snažím nafotit dopředu,

abych v pátek a v sobotu měl víc času si odpočinout a trochu utřídit fotky. Samozřejmě, že je občas nutné nějaké kafe nebo energiták, ale dá se to zvládnout. Križe přijde až v neděli a pondělí, to budu naprosto vyřízený.

Jaké situace tě baví na festivalu vyhledávat? Je něco, co se snažíš najít a zachytit?

Spíš tak nenápadně kroužím mezi lidmi a snažím se zachytit zajímavé okamžiky. Ale obecně mě nejvíc baví fotit divadlo, které je výrazové, hodně se tam děje. Například projekce v představení Sakína pro mě byly vizuálně zajímavé, takové věci se mi fotí dobře.

Vít Marušák

Vzkaz od Miši Cáskové:

(Nejen) Martina Longinová se zapojila do kampaně online magazínu Flowee „Den offline“, která proběhne 21. září a kterou podporuje i Wolkrák!
#denoffline

Na jednokolce snadno a rychle během jednoho festivalu

„Takové věci se mi fotí dobře. To bych dokázal taky. V tom musí být nějaký figl.“ Takové a mnoho dalších výkřiků poslouchá jednokolkař dnes a denně. Protože nyní se už mezi jednokolkaře můžete směle počítat i vy, musíte si zvyknout na to, že jste středem pozornosti. To je můj poslední výukový pokyn.

Pokud jste po celou dobu festivalu poctivě plnili zadávané úkoly a řídili se instrukcemi v rubrice, nemohli jste neuspět. V případě, že jste se nezalekli, že jste vytrvali, je vaše umění jednokolkové téměř dokonalé. Nezapomeňme však, proč jsme v první řadě s jednokolkami začína-

li. Jednokolky se nám totiž ukázaly jako ideální cesta k přednesu a k textům. Pokud chápete, co to znamená jezdit na jednokolce, chápete, co znamená recitovat. Své interpretiční umění jste díky jednokolce posunuli na zcela novou úroveň.

A na závěr pár rad a doporučení do života:

Svou jednokolku nezhazujte, i kdyby jste třeba objevili jinou, lepší. Až po letech znovu vytáhnete ze skříně svoji starou jednokolku, třeba v ní objevíte nové kouzlo, nové sdělení, které nese.

Vždy si nechte poradit od jed-

nokolkových matadorů. I když to možná na první pohled nevypadá, myslí to s vámi dobře. A rozumí tomu.

Jízda na jednokolce se na rozdíl od přednesu dá měřit – lze tedy vytvářet i rekordy. Ve jménu své druhé rubriky vás vyzývám, abyste do příštího roku aspoň jeden jednokolkový rekord vytvořili.

Vemte svůj osud do vlastních rukou a svou jednokolku na vlastní ramena.

Jednolkám zdar!

Vít Marušák

Rekordy Wolkerova Prostějova

Jednolkám zdar! A rekordům zvláště! Taková zvolání by měla zaznít na konci letošního festivalu, nejlépe rekordním počtem hlasů. Zaslouží si to Wolkrův Prostějov, zasloužíte si to vy.

Je až neuvěřitelné, kolik rekordů jste vytvořili. Jaké napjaté situace jsme zažili, jaké rivality vznikly. Díky vám se z Wolkerova Prostějova stal festival skutečně rekordní. Tím ale nemyslím jen rekordy v počtu kliků nebo pití piva. Především v nás festival zanechal rekordní množství poezie, klidu a krásy v duši. A to není zrovna málo.

Rád bych však připomněl, že vaše rekordové snažení by nemělo skončit dneškem. Překonávání rekordů totiž není jen festivalová zábava, je to životní styl, který musíte žít naplno. Přivzvěte

přátele, povzbuzujte se mezi sebou a posouvajte hranice. Jinak váš život ztratí smysl. Jen rekordy ho mohou naplnit.

A nyní naposledy rekordy dnešního dne:

V souboji kliků ani exování piva nepřinesl dnešek žádný zvrat. Skála se zřejmě zalekl a zbaběle opustil bojiště. Vítek se tak stává hlavním exařem, Milan Hábl zase hlavním klikařem, čímž aspoň trochu zmírňuje Skálův smutek. Pavel je totiž hrdý na úspěchy svých Žáků, to ho ctí.

Celá redakce je rekordně unavená. Myslíte, že jí to zabráni ve večerní párty? V žádném případě. Jak je našim dobrým zvykem, budeme pít dlouho do noci. Možná vydržíme i do jedenácti.

Trochu ve skrytu zůstal re-

kord v počtu dřepů na půdě redakce. Vlivem tohoto opomenutí se tento rekord ustálil na počtu 2. Dle mého soudu je to úctyhodné číslo, máme být na co hrdi.

A na závěr rekord, který se týká celého průběhu přehlídky. Náš fotograf na letošním ročníku WP Nafotil rekordních 3496 fotografií o celkové velikosti 120 GB! Je skvělý, neuvěřitelný a máme ho rádi, protože nás vozí autem na představení. Více o něm v rubrice Lidé ve stínu.

A tím to opravdu končí. Příští rok snad pokoříme další hranice, vytvoříme nové výzvy. Nebo možná ještě dnes, v nejrůznějších putikách a nálevnách. Tak se snažte vypít rekordní počet piv a jít spát rekordně pozdě. Ukažte, že jste pravými fanoušky této rubriky.

Vít Marušák

Soutěž: Nahraj

Verča jako jediná zkompletovala celou sérii. gratulujeme.

expoze

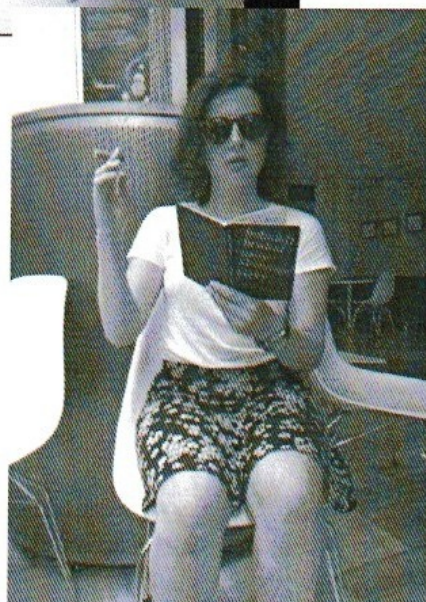
kolize

krize

peripetie

katastrofa

Prostějovský běh, prostějovské běh(ou)ny

Ukažte, že jste pravými fanoušky této rubriky. Ukažte, že víte, zač je toho běhoun! Z minulých čísel si možná pamatujete, že prostějovské běhny už nemáme, běhy jsou vyčerpány, běžci se stávají antiběžci a teplota stále neklesá. Je tu však poslední věc, kterou bych tady s vámi v Prostějově chtěla probrat a která mě velice tíží. Všimli jste si toho radikálního úbytku běhounů?

Zcela vážně. Kde

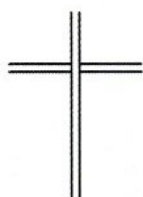
všechny běhouny jsou? Pátrala jsem po nich na každém kroku, usilovně jsem se snažila najít jejich skrýš. Není přece možné, aby zmizely nadobro. Když jsem na ně chtěla zavést řeč, svěřil se mi kamarád, že neví, co to vlastně ten běhoun je. Zachvátila mě panika. Postihla snad běhouny nějaká katastrofa? Pokud ano, co se jim stalo? Pakliže jsou v pořádku, proč nezdobí městské haly a vstupní síně? Všude jsou jen holé podlahy, chladné a nepřívětivé. Situace běhounů v Čechách se s ná-

stupem nového tisíciletí radikálně zhoršila. Svět na ně začal pozvolna zapomínat. Táži se proč. Takový běhoun dokáže nadělat spoustu parády a jak víme, pohled na hezké věci nás dělá šťastnější.

Ráda bych proto pozvedla varovný prst. Mysleme na běhouny. Běhouny jsou vděčné. Běhouny jsou krásné. Běhouny nedopustí, aby nás zably nohy za chladných procházek vymrzlymi předsíněmi. Nenechme vzpomínku na ně zmizet v nenávratnu.

Monika Němečková

Smrt jim sluší

Žabaři

Nenechme vzpomínku na ně zmizet v nenávratnu! Zavzpomínejme závěrem na autory, kteří se sice chtěli zařadit k zástupu slavně a osobitě zemřelých, ale paní smrtka prostě neměla dobře nabroušenou kosu. Zemřeli až mnoho let později, zcela fádním, nezapamatovatelným způsobem.

Ještě před tím, než se stal **Josef Kainar (1917–1971)**

členem skupiny 42 a básníkem všedního dne (*Nové mýty*), ještě dřív než se v 50. letech oddal idejím komunismu (*Veliká láska, Český sen*), dřív než se dostal k psaní melodických veršů stříknutých rytmem jazzu či blues (mnohé z nich byly zhudebněny, mj. na albu *Nebe počká* Karla Plíhala), byl Kainar roku 1934 mladým a nešťastně zamilovaným gymnazistou. Aby na sebe upozornil a prokázal objektu své touhy, jak moc trpí, půjčil si kamarádův revolver a prostřelil si břicho. Mlád nezemřel, dívku nezískal, akorát měl do konce života na břiše jizvu.

Anglický prozaik **Graham Gree-**

ne (1904–1991) byl na zážitky extrémního druhu zvyklý od malinka: ve škole, které šéfoval jeho otec, ho šikanovali, oporu nenašel ani v apatickém rodinném zázemí. Zmítaný maniodepresivními stavy se Graham bavil tím, že hrál sám se sebou ruskou ruletu: do revolveru vložil vždy jeden náboj, roztočil bubínek, přiložil si zbraň ke spánku a zmáčkl spoušť. Nic... A tak celý proces opakoval. Několikrát. A zase nic... Obdobným způsobem se vydržel bavit snad půl roku. Podle jeho zvrácené životní filosofie šťěstí spočívá ve zintenzivnění základních prožitků.

Jménem pozůstalých

Jitka Hejlová

ZAMILOVANOST V PODTEXTECH

Šťěstí spočívá ve zintenzivnění základních prožitků.

(Tobiáš Nevřiva, prostějovský park 15. 6. 2019 15:26)

Marta Hermannová

Základy estetiky

Písemný test z předmětu
WPA19EST, Základy estetiky
(15. 6., první, pouze
řádný termín)

Štěstí spočívá
ve zintenzivnění
základních prožitků.

Na tomto místě můžete
zintenzivnit prožitek
vědomostí, které jste
nabyli v této rubrice.

Otázky si, prosím,
pozorně přečtěte, odpovědi
označujte zřetelně.

1. Označte možnost,
ve které jsou uvedeny
základní pojmy
pythagorejské estetiky.

- A) velmi líbilo, líbilo,
očekával/a jsem něco
jiného, nelíbilo
- B) žena, růže, píseň, kost
- C) proporce, míra, číslo

2. Kterému literárnímu
žánru se věnuje
Aristoteles ve druhém díle
Poetiky?

- A) komedii
- B) frenetické literatuře
- C) tragédii

3. Jakou metaforu používá
Platón pro vysvětlení
poměru mezi idejí,
básníkem a recitátorem?

- A) Jákobův žebřík
- B) magnetické kameny
- C) žába na prameni

4. Určete nejčastěji
citovaný výrok z Kantova
díla.

- A) Já mám humor rád, ale
srandu ne.
- B) Dvě věci naplňují mysl
vždy novým a rostoucím
úžasem a úctou, čím
častěji a více o nich
člověk rozjímá: hvězdné
nebe nade mnou a mravní
zákon ve mně.

C) Nečum.

Zadala: Bc. Kateřina
Prášilová

Prostějov
všední
nevšední

aneb prostějovské čumění

NEČUM.

Martin Kuncl

REDAKCE SE LOUČÍ

Neprošlo jazykovou korekturou. Vydává NIPOS ARTAMA.
redakce WP2019: Martin Kuncl_šéfredaktor, zlom, grafika; Vít Marušák_redaktor; Jitka Hejlová_redaktor; Kateřina Prášilová_redaktor; Monika Němečková_redaktor; Marta Hermannová_redaktor; Marek Gerhard_foto